

Tidigare under hösten ställde Lena Lervik ut en samling mycket laddade skulpturer under den samlande rubriken "Den apokalyptiska Madonnan". En helt annan svalt meditativ ton finner vi just nu på galleri Österdahl i Gamla Stan hos Karin Amnå - Lindbergs sakrala vävar i lin.

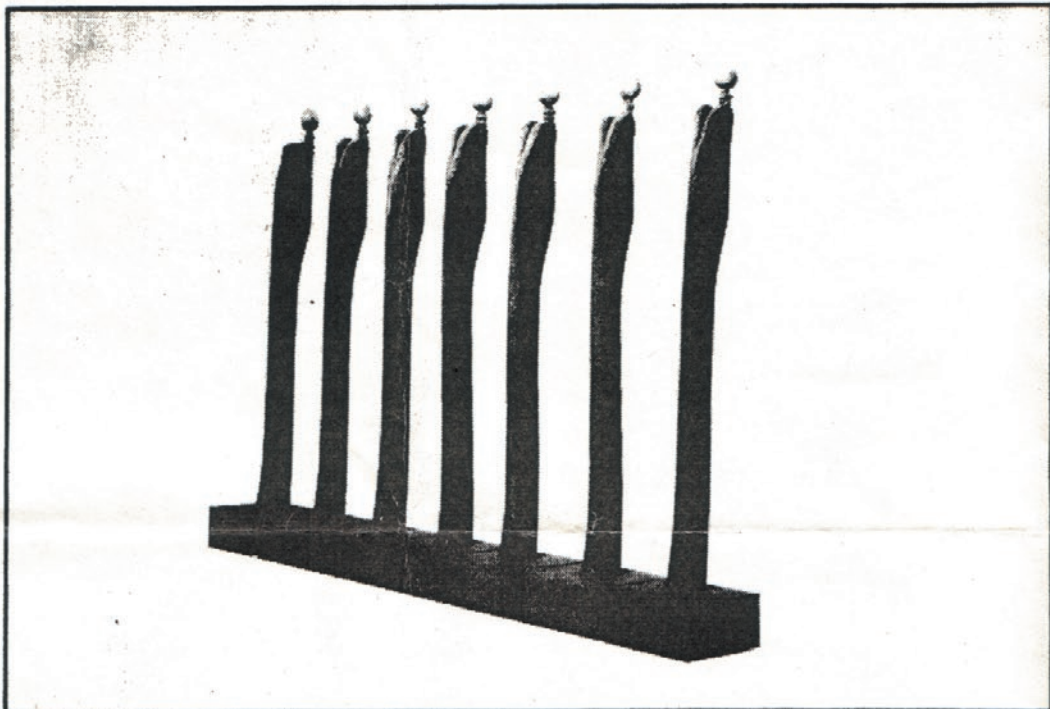
Det rika symbolspråket

Lena Lervik arbetar med svåra ämnen och former, som nästan värks fram ur hennes inre. Det handlar om död, smärta men också - och inte minst - om födelse. Hon är mycket intresserad av det kristna symbolspråket och har denna gång tagit de apokalyptiska texterna som utgångspunkt.

Tidigare har hon gjort en hel svit av "Nutidsmadonnor", gamla, unga, utmärklade, varma trygga eller rädda. Alla med en stor närhet till barnet som gemensam nämnare.

Yttersta konsekvensen

Nu följer således "Den apokalyptiska Madonnan", som hon har kallat sin utställning med en egentligen obiblisk sammanställning. Det skall ju enligt texterna antingen heta den apokalyptiska jungfrun eller kvinnan. Men konstnären frihet skall vara stor, och nog får vi se detta som en yttersta konsekvens av hennes intresse för madonnamotivet.

Lena Lervik "De sju dödssynderna" - en skulpterande grupp som ett mörkrött tangentbord.

MELLAN HETTA OCH SVALKKA

Dubbla symboler

På utställningen hittade vi också draken eller snarare ormen, som är en dubbel symbol för både gott och ont. Det var ormen som förledde - men den är samtidigt faktiskt en Kristussymbol! Något som jag

själv alltid har haft svårt att acceptera (t o m den kalla fisken - ICHTHYS - känns riktigare).

Samma slanka utdragna form som ormen finner vi även hos den apokalyptiska kvinnan. Hon liknar en sluten blomma på sin stjälk. Den vita liljan och den stängda örtagården för att använda ett gammalt mariologiskt språk, som Lena Lervik i och för sig kanske tycker är främmande.

De sju skuggorna

Den utdragna formen finner vi också i den strama raden av stående gestalter, som symboliserar de sju dödssynderna; högmod, girighet, liderlighet, avund, omåttlighet, vrede och ljkgiltighet. Nog finns det någonting både evigt och rituellt över denna

DAGENS
KONST

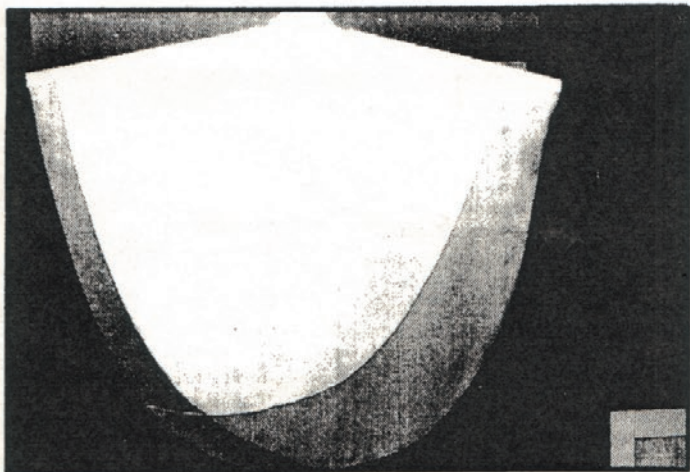

hotfulla rad med sju mörka skuggor, som är ständigt närvarande i våra liv.

Ett vackert kapell

Om Lena Lerviks skulpturer skapar en oro i själen, som kan vara nog så behövlig i vår dagliga tröghet, så finner vi istället en lugn, meditativ stampning i Karin Amnå-Lindbergs sakrala vävar i det vackra gammaldags materialet lin.

Gå gärna till galleri Österdahl i Gamla Stan innan den 21 december, där ett litet vitrum har förvandlats till något av ett rogivande kapell. Kontrasten kunde inte vara större

Karin Amnå-Lindberg: Mässhake i lin.